

ת"פ 19272/12/19 - מדינת ישראל נגד רביע סעד - ע"י, איברהים אבו גרבייה - ע"י

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
ת"פ 19272-12-19 מדינת ישראל נ' סעד ואח'

בפני בעניין:	כבוד השופט חגי טרסי המאשימה נגד הנאשמים	מדינת ישראל
		1. רביע סעד - ע"י ב"כ עו"ד ירון גיגי 2. איברהים אבו גרבייה - ע"י ב"כ עו"ד רמי עותמאן

גזר דין

כתב האישום

הנאשמים הורשעו, על פי הודאתם, במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן. **נאשם 1** הורשע בעבירה של **נשיאת והובלת נשק ותחמושת שלא כדין** - עבירה על סעיף 144 (ב) רישא וסיפא לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק"). **נאשם 2** הורשע בעבירה של **סיוע לנשיאת והובלת נשק ותחמושת שלא כדין** - עבירה על סעיף 144 (ב) רישא וסיפא, ביחד עם סעיף 31 לחוק העונשין.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 23.11.19, בשעה שאינה ידועה במדויק, נגנב אקדח (להלן: "האקדח"), מבית פרטי במושב מזור. ביום 27.11.19, בשעה 02:20 לערך, נסעו הנאשמים ברכב על כביש עפר בסמוך למחלף קאסם (להלן: "הצומת"), כאשר נאשם 1 נוהג ברכב ונאשם 2 יושב לצידו. באותן נסיבות נשא עמו נאשם 1 את האקדח כשבתוכו מחסנית וכדורים, בתוך שקיק בד בצבע שחור (להלן: "השקיק"). נאשם 2 סייע לו באותה העת לשאת את השקיק.

במסגרת ההסדר שגובש בין הצדדים, הוסכם כי הנאשמים ישלחו לקבלת תסקיר מטעם שירות המבחן וכי המאשימה תעתור בעניינו של נאשם 1 לעונש של 17 חודשי מאסר בפועל, ובעניינו של נאשם 2 לעונש של 9 חודשי מאסר בפועל, בעוד ההגנה תטען באופן חופשי. עוד הוסכם בתחילה על כך שנאשם 2 יצרף תיק נוסף, אך בסופו של דבר בוטל הצירוף וגזר הדין מתייחס לפיכך להליך זה בלבד.

תסקירי שירות המבחן

נאשם 1

מהתסקיר שהוגש בעניינו של נאשם 1, ביום 11.10.20, עולה כי מדובר בצעיר כבן 27, נשוי ואב לילד, המתגורר במחנה הפליטים שועאפט. הנאשם למד במסגרות שונות במזרח ירושלים וסיים 12 שנות לימוד. לדבריו, חבר כנער לחברה שולית ועבריינית אשר דרדרה אותו להסתבכות בפלילים בגין עבירות ביטחוניות. עוד הוסיף כי עם שחרורו ממאסרו האחרון החל ללמוד הנהלת חשבונות במכללה אזורית בירושלים במשך כשנתיים, סיים את לימודיו בהצלחה ובכוונתו להתקדם במקצועו וללמוד ייעוץ מס. הנאשם תיאר משפחה מלוכדת וכי הוא דואג לפרנסת הוריו ומשפחתו בשל היותו הבן הבכור. לפני כשלוש שנים נישא לאשתו, אשר לדבריו מסיימת לימודי תואר שני בעבודה סוציאלית. שיתף כי בעקבות ביצוע העבירה התערערו יחסיהם, אך כיום הם צלחו את המשבר והם מצפים לילד נוסף. הנאשם תיאר את תפקודו כתקין, לצד זאת שיתף כי היו אירועים בחייו בהם התקשה לעמוד על שלו, התדרדר אחר חברה שולית, נהג בפזיזות ולאחר מכן הצטער על מעשיו.

לחובתו של נאשם 1 הרשעה קודמת בעבירות אלימות ביטחוניות, בגינה נשפט למאסר בפועל למשך 28 חודשים. בהתייחסו לעבירות הנ"ל מסר כי ברקע למעשים עמדה חברתו לחברה שולית ועבריינית וכי מאז הצליח לשקם את עצמו. באשר לעבירה הנוכחית טען כי לא הייתה לו היכרות מוקדמת עם האנשים אשר ביקשו ממנו להעביר את הנשק וכי התקשה לעמוד על עקרונותיו מול אותם אנשים, אשר לא הותירו בפניו ברירה ולדבריו אף איימו עליו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם התקשה להציג תמונה מלאה של נסיבות ביצוע העבירה. הוא הביע חרטה על מעשיו, אך התקשה לקחת אחריות מלאה עליהם. כמו כן התחיל לגלות הבנה באשר להשלכות המעשה וביטא רצון לשיקום.

שירות המבחן העריך כי מדובר בבחור צעיר אשר מחד הנו בעל כוחות לתפקוד תקין בתחומי עבודה, לימודים ומשפחה ומבטא רצון לקיום אורח חיים נורמטיבי, אך בצד האמור עולה מעורבותו החוזרת בפלילים. כגורמי סיכון נלקחו בחשבון חומרת העבירה ואופייה העברייני, מעורבותו הקודמת בפלילים והרושם כי בצד הרצון לקיים אורח חיים נורמטיבי מתקשה הנאשם להתנתק מהעולם העברייני. בנוסף, הוא מתקשה להכיר באחריותו לעבירה ולהציג תמונה מלאה של נסיבות מעשיו, משליך את אחריותו על שאר המעורבים ומתקשה לזהות ולהתבונן בדפוסיו אשר הובילו לביצוע העבירה. כגורמי סיכוי לשיקום נלקחו בחשבון גילו הצעיר ורצונו להשתקם ולהגיע לדרך מיטיבה. לנוכח גורמי הסיכון לא בא שירות המבחן באותו שלב בהמלצה טיפולית כלשהי, אך המליץ לבחון התאמתו של הנאשם לנשיאת מאסר בעבודות שירות.

מהתסקיר המשלים שהוגש ביום 3.10.21, עולה כי בתקופת הדחיה פנה הנאשם לטיפול פרטני, במטרה לבחון את התנהגותו ולהעמיק במאפייני האישיות העומדים ברקע לביצוע העבירות. ממידע שהעבירה המטפלת, ניכר כי הנאשם נמצא בעיצומו של הליך טיפולי, רוכש כלים להתנהגות אחראית ונורמטיבית ומביע מוטיבציה לשיקום חייו ללא עבריינות. הנאשם שיתף כי הוא מרגיש נתרם מהטיפול וחש כי הוא משתף מעולמו האישי ועובר שינוי, אשר משפיע על שאר מישורי חייו, כגון יחסיו עם אשתו וילדיו והתפתחותו וצמיחתו האישית. על פי התרשמות קצינת המבחן הביע הנאשם רצון לשינוי ופועל למען כך. ניכר כי הוא בתחילתו של הליך טיפולי וכי הוא מבטא הכרה ראשונית באשר לביצוע העבירה ובאשר למאפייניו ודפוסיו העומדים ברקע לביצועה. לאור נתונים אלו, המליץ שירות המבחן להעמידו בצו מבחן למשך שנה,

במהלכה ימשיך להתמיד בטיפול פרטני וירכוש כלים להתקדמות אישית משמעותית ולהתנהגות נורמטיבית. בנוסף, שבו והמליצו על שליחתו לבדיקת התאמה לנשיאת מאסר בעבודות שירות, לצד עונש מותנה.

נאשם 2:

מהתסקיר הראשון שהוגש בעניינו של נאשם 2 ביום 17.5.20, עולה כי מדובר באדם כבן 45, נשוי ואב לשלש נערות. בשנתיים האחרונות מתגורר הנאשם בבית הוריו, בנפרד מאשתו ובנותיו. לאורך השנים ידעו יחסיו עם אשתו עליות ומורדות ונוצרו תחושות תסכול וכעס שהובילו למריבות תכופות. אציין כי התסקיר התייחס בהרחבה לנתונים הנוגעים למערכת היחסים הזוגית ולגילויי אלימות כלפי אשתו ובנותיו, וזאת לנוכח העבירות שיוחסו לו בתיק שביקש לצרף. בסופו של דבר, בוטל כאמור הצירוף, ועל כן לא ארחיב בתיאור הנתונים הנוגעים להיבטים אלה.

גיליון הרישום הפלילי של הנאשם מלמד כי בין השנים 1993 עד 2012 הורשע בעבירות ביטחוניות ובעבירות נשק, אלימות, מרמה, סמים ורכוש. בגין עבירות אלה נדון למאסרים בפועל ובעבודות שירות ולמרכיבי ענישה נוספים. ביחס לעבר הפלילי הנ"ל מסר הנאשם כי הורשע בחלק מהעבירות על אף שלא ביצע אותן, טשטש והשליך אחריות על גורמי סביבה וחברים. שירות המבחן התרשם מאדם אשר לצד גילויי אחריות כלכלית כלפי משפחתו, ויכולות תפקוד בתחום התעסוקתי, מעורב בפלילים מגיל צעיר ונראה כי עונשים מוחשיים לא היוו גורם מרתיע עבורו. עוד נוצר הרושם כי הנאשם נמצא בסביבה ובקשרים שוליים. לצד ביטויי מילולי של רצון לשיקום מתקשה הנאשם לעמוד על הדרוש תיקון, נוטה למזער את עברו הפלילי ואף נותן לגיטימציה להתנהגות עבריינית. הרצון שביטא להשתלב בטיפול הוא מילולי בלבד והוא מתקשה לערוך התבוננות עצמית ולעמוד על צרכיו ועל הקשיים עמם מתמודד. בנוסף, נפתח נגדו הליך נוסף בעבירות נשק, באופן המלמד על קשייו להציב לעצמו גבולות. בנסיבות אלה התרשם שירות המבחן מהפנמת דפוסים עברייניים עמוקים ובהעדר תובנה לחומרת המצב לא בא בהמלצה טיפולית, אלא המליץ על ענישה מוחשית שתהווה גורם מרתיע ומציב גבול.

בתסקיר המשלים מיום 1.10.20, צוין כי לצד העובדה לפיה אישר שהנשק נמצא ברכבו שלל ביצוע עבירה כלשהי מצדו ומסר כי לא ידע על הימצאותו של כלי הנשק ברכב וכי לא הכיר את האנשים שהעבירו לנאשם 1 את הנשק. בדומה לתסקיר הקודם, התרשם שירות המבחן כי הנאשם אינו מתאים לטיפול במסגרת פתוחה, ועל כן לא בא בהמלצה שיקומית בעניינו וחזר על ההמלצה לענישה מוחשית.

טיעוני הצדדים

ב"כ המאשימה הדגישה בטיעוניה את החומרה הרבה שבמעשיהם של הנאשמים ואת פגיעתם בערכים חברתיים ובראשם ההגנה על שלומו ובטחונו של הציבור. עוד הדגישה את הסיכון הכרוך בעבירות נשק, ציינה את החשיבות שבענישה מרתיעה והזכירה כי עבירות מעין אלו הוכרו כמכת מדינה. בנוסף, ציינה את נסיבות ביצוע העבירה כאשר עובר לאירוע נגנב האקדח מביתו של המתלונן, ולאחר מכן בשעת לילה מאוחרת נתפסו השניים ברכב, כאשר נאשם 1 נושא את הנשק ונאשם 2 מסייע לו. לטענתה, הפגיעה בערכים המוגנים היא ברף גבוה, שכן מדובר על אקדח טעון במחסנית וכדורים, מוכן להפעלה. ב"כ המאשימה הגישה אסופת פסיקה, ועתרה, לגבי נאשם 1, למתחם ענישה הנע בין 17 ל-48

חודשי מאסר בפועל, ולגבי נאשם 2, למתחם ענישה הנע בין 9 ל-24 חודשי מאסר בפועל.

לגבי הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, הפנתה לעברם הפלילי של הנאשמים, כאשר נאשם 1 בעל עבר פלילי ישן ואילו נאשם 2 בעל עבר פלילי עשיר ומגוון. בנוסף, ציינה כי בגיבוש ההסדר נלקחו בחשבון הקשיים הראייתיים שהתעוררו. עוד ציינה כי הנאשמים הודו ולקחו אחריות על מעשיהם וחשכו זמן ציבורי יקר, אך נאשם 2 התקשה לקחת אחריות על מעשיו בפני שירות המבחן. בנוסף הפנתה לתסקירי שירות המבחן של הנאשמים, כאשר בעניינו של נאשם 1, על אף המלצת שירות המבחן וההליך הטיפולי המסוים, אין מקום לסטות ממתחם הענישה מטעמי שיקום. לגבי נאשם 2 הדגישה את ממצאי התסקיר לפיהם הוא מתקשה לקחת אחריות ולהתנתק מהעולם העברייני ולכן גם לא גובשה המלצה טיפולית. לבסוף ביקשה להטיל על הנאשמים עונשי מאסר בפועל ברף העליון של ההסדר שגובש, בניכוי ימי מעצר, זאת לצד מאסר מותנה וקנס.

ב"כ הנאשם 1 ציין בפתח דבריו כי יש לזכור שמדובר בעבירה שבוצעה בשנת 2019, ולכן יש להתייחס אליה בהתאם ולהימנע מיישום מלא של מגמת ההחמרה שהונהגה בעבירות אלה על ידי בית המשפט העליון והמחוקק. בנוסף, הזכיר כי הענישה היא לעולם אינדיבידואלית וכי החוק והפסיקה מאפשרים במקרים מסוימים לחרוג ממתחם הענישה, וכך יש לנהוג במקרה זה. בתוך כך ציין כי מדובר בהחזקה בנשק לזמן קצר, ככל הנראה עבור אחר, כאשר הנאשם עבר הליך שיקום משמעותי, ועל כן קיימים טעמים מיוחדים בגינם ניתן לחרוג לקולה מהמתחם. עוד ציין כי מעשיו של הנאשם לא גרמו נזק בפועל וכי הנשק והתחמושת נתפסו על ידי המשטרה. בנוסף הדגיש כי הרקע למעשיו של הנאשם במקרה זה אינו עברייני ג דא אלא הוא שימש כסוג של שליח, וכי כתב האישום תוקן לקולה לאור קשיים ראייתיים רבים. הנאשם שהה במעצר של ממש במשך 3 חודשים, לאחר מכן שהה באיזוק אלקטרוני תקופה ממושכת ובהמשך שהה בתנאים מגבילים, כאשר לאורך כל זמן זה לא נפתחו לו תיקים נוספים.

לגבי הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, ציין כי ממדובר בבחור צעיר, אב לשני ילדים, כאשר הקטן מהם הוא תינוק רך. ב"כ הנאשם הפנה לתסקיר שירות המבחן והדגיש כי הנאשם סיים 12 שנות לימוד, ועבד כל חייו בטרם המעצר, בין היתר כמנהל חשבונות. עוד הדגיש כי הנאשם גדל בסביבה אשר השפיעה על חייו, בשכונת שועאפט, ואילו עברו הפלילי הוא משנת 2012, אז נשפט כקטין. מאז ביצוע העבירה יצא הנאשם משכונת מגוריו יחד עם כל משפחתו, סיים את לימודיו, קיבל הכשרה מקצועית והתחיל לעבוד באופן מסודר. בהקשר זה הגיש הסנגור המלומד את האישור ע/4, ממנו עולה כי הנאשם 1 משתתף בקורס מנהל חשבונות בכיר.

באשר להליך השיקום, מסר כי הנאשם פנה באופן יזום לטיפול פרטי, שם קיבל כלים ותובנות איך להתמודד עם החיים, ולראיה לא נפתחו לו תיקים מאז. לנוכח אותו טיפול סבר שירות המבחן בתסקירו השני כי יש לו סיכוי של ממש להשתקם והמליץ על צו מבחן ועבודות שירות. באשר לטיפול עצמו, הגיש הסנגור את המסמך ע/3, אשר נערך בשפה האנגלית על ידי המטפלת, ואשר בתרגום חופשי מעיד על כך שהנאשם 1 היה מטופל על ידה מיום 11.5.21 ועד 30.11.21. מדובר היה בטיפול פסיכולוגי שכלל מפגשים רבים, ובסופו הפנתה המטפלת את הנאשם לפסיכיאטר. על פי האמור במסמך, מתרשמת המטפלת כי בעקבות הטיפול מסוגל הנאשם לקבל החלטות ולקחת אחריות על חייו. ב"כ נאשם 1 ציין בנוסף כי עצם ניהול ההליך והחזקתו במעצר הרתיע אותו מאוד ולכן הוא סבור כי הסיכוי שישבו לבצע עבירות הוא נמוך. לאור דברים אלו ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהטיל על הנאשם עבודות שירות, תוך שציין כי כניסתו למאסר

בפועל תחשוף אותו להתנהגות עבריינית, והגיש פסיקה התומכת בבקשתו המציגה מקרים חמורים יותר בהם הושתו על נאשמים עבודות שירות.

ב"כ נאשם 2 ציין תחילה את נסיבות ביצוע העבירה, והדגיש כי עניינו של נאשם זה מסתכם בכך שישב ליד נאשם 1 ברכב, ובשום שלב לא החזיק את הנשק פיזית. לפיכך, טען כי הנאשם נמצא במדרג החומרה הנמוך של הסיוע. ב"כ הנאשם הגיש אסופת פסיקה אשר ממנה ניתן ללמוד כי בעבירות דומות מתחיל המתחם מעבודות שירות ועד כ-9 חודשי מאסר. לגבי נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, ציין כי לחובת הנאשם עבר פלילי, אך הרשעתו האחרונה היא בשנת 2011, כך שלאורך 10 שנים לא נפתח לו תיק. ב"כ הנאשם טען לעניין תיק חדש שנפתח לנאשם לאחר ביצוע עבירה זו, כאשר ציין כי מדובר בסכסוך משפחתי ובסופו של יום הורשע הנאשם בעבירות מינוריות ועל כן הסתפקו בימי מעצרו בלבד, כ-5 חודשים. לגבי התסקיר, טען כי המסקנה בדבר אי לקיחת אחריות מבוססת על אי הבנה לאור העובדה כי השיחות בוצעו באמצעות מתורגמן. לדבריו, הנאשם, שאינו דובר עברית תקינה, ניסה להסביר את מעשיו אך הובן לא נכון כמי שלא לוקח אחריות. בתוך כך ציין כי הנאשם לקח אחריות והודה בהזדמנות הראשונה. לאור דברים אלו ביקש למקם את הנאשם ברף התחתון של המתחם כאשר לטעמו הרף העליון הוא 9 חודשי מאסר, ולכן ביקש להשית עליו עבודות שירות, וביקש לשלוח את הנאשם לחוות דעת ממונה על עבודות שירות. עוד הוסיף כי לנאשם 3 בנות אשר חיות אצלו והוא משמש להן מפרנס יחיד.

לבסוף, שמעתי גם את דברי הנאשמים עצמם. נאשם 1 מסר כי הוא מצטער על מעשיו והביע חרטה, תוך שציין כי הוא רוצה להשתקם, כי הוא לומד הנהלת חשבונות ומבקש לא לחזור לכלא. לדבריו לקח אחריות, ואף הוציא את משפחתו ממחנה הפליטים על מנת שלא להיות מושפע מסביבה עבריינית. נאשם 2 מסר כי הוא מצטער, ורוצה לשנות כיוון בחייו לטובת בנותיו. עוד ציין כי בתקופה האחרונה השתנה, וכיום הוא עובד בעסק המשפחתי.

דין והכרעה

"סעיף 144(ב) לחוק העונשין אוסר על נשיאה או הובלה של כלי נשק, "בלא רשות על פי דין". האיסור נועד להגן על ערך חיי האדם, שלמות גופו ונפשו, כמו גם לקדם את השמירה על הסדר הציבורי ואורח חיים תקין, שלו ובטוח (ע"פ 147/21 מדינת ישראל נ' ביטון, פסקה 7 (14.02.21) (להלן: עניין ביטון); ע"פ 8017/20 מדינת ישראל נ' גריפאת, פסקה 6 (22.02.20) (להלן: עניין גריפאת)). עבירה זו, כמו יתר עבירות הנשק, נועדה למנוע התנהגות מסוכנת, ולמזער את הפוטנציאל לגרימת נזקים חמורים. אכן, נשיאה והובלה של כלי נשק, הריה לעיתים רק הסנונית הראשונה, בואכה מעשים חמורים יותר - חבלה חמורה, שוד מזוין, רצח, וכיוצא באלה (ע"פ 4406/19 מדינת ישראל נ' סובח, פסק דינו של השופט מ' מזוז (05.11.19); ע"פ 116/13 וקנין נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (31.07.13)). כמו כן, לא אחת צוין, כי למרבה הצער, חרף האיסור שבדין, הפכה תופעת השימוש בנשק חם למכת מדינה. בעקבות זאת, לשם הרתעה, ניכרת בפסיקה מגמה של החמרה הדרגתית בענישה על עבירות הנשק (ע"פ 5807/20 שיבלי נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (30.12.20) (להלן: עניין שיבלי); עניין ביטון, פסקה 7; עניין גריפאת, פסקה 6); לעיתים "השעה צריכה לכך" (בבלי,

סנהדרין מו, ע"א).

דבריו אלה של כב' השופט סולברג מתוך פסק הדין בע"פ 5522/20 **חלייחל נ' מ"י** (24.02.21) מבהירים הבהר היטב את הפגיעה החמורה בערכים החברתיים הבסיסיים ביותר, שענינם השמירה על הסדר הציבורי, על שלומו ובטחונו של הציבור ועל חיי אנוש ממש, הכרוכה בביצוע עבירות הנשק, לרבות אלה שענינן החזקה ונשיאה גרידא. עוד מבהירים הדברים את שכיחותה של התופעה ואת ההכרח לנקוט במדיניות ענישה מחמירה, ואף להעלות בהדרגה את רף הענישה, כמענה מרתיע ומציב גבול למעשים.

ב"כ הנאשם 1 הדגיש בטיעונו כי את העבירות ביצעו הנאשמים במהלך שנת 2019, ועל כן אין להחיל עליהם את ההנחיות האחרונות שניתנו בפסיקה בדבר החמרת הענישה בעבירות נשק. על רקע זה ראוי יהיה להבהיר כי מגמת ההחמרה לא החלה אך בחודשים האחרונים וכי הקריאה להחמיר בענישה בגין מעשים מעין אלה, והתהליך שהחל בעקבותיה, מלווים אותנו כבר מזה כעשור, עוד מאז נכתבו הדברים הבאים בפסק הדין בע"פ 1323/13 **חסן נ' מ"י** (5.6.13):

"נוכח היקפן המתרחב של עבירות המבוצעות בנשק בכלל וסחר בנשק בפרט, וזמינותו המדאיגה של נשק בלתי חוקי במחוזותינו, התעורר הצורך להחמיר בעונשי המאסר המוטלים בעבירות אלה... אין לדעת מה יעלה בגורלם של כלי נשק אלה ולאילו תוצאות הרסניות יובילו - בסכסוך ברחוב, בקטטה בין ניצים ואף בתוך המשפחה פנימה. הסכנה הנשקפת לציבור כתוצאה מעבירות אלה, לצד המימדים שאליהם הגיעו, מחייבים לתת ביטוי הולם וכבד משקל להגנה על הערך החברתי שנפגע כתוצאה מפעילות עבריינית זאת, הגנה על שלום הציבור מפני פגיעות בגוף או בנפש, ולהחמיר את עונשי המאסר המוטלים בגין פעילות עבריינית זאת, בהדרגה. למותר לציין כי אין בכך כדי לחתור תחת האופי האינדיבידואלי שבמלאכת הענישה, הנעשית בכל מקרה לגופו, לפי נסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם".

לפיכך, העובדה שהמעשים בוצעו לפני כשנתיים אינה גורעת מחומרתם, אינה מצדיקה הימנעות מהטלת העונש המתחייב ואינה מוציאה אותם מגדרה של ההנחיה ארוכת השנים להחמיר בענישה בעבירות מעין אלה, כפי שאף ניתן ללמוד מהפסיקה שתוצג, אשר חלקה מתייחס לעבירות מאותה תקופה ואף מהשנים שקדמו לכך.

מידת הפגיעה בערכים המוגנים מצויה במקרה זה **במדרג הבינוני** של עבירות מעין אלה. מדובר אמנם בנשיאה של אקדח, ולא כלי נשק בעל מאפייני חומרה נוספים כרובה סער או תמ"ק מאולתר, אך האקדח היה טעון במחסנית ובכדורים, ובצדק ציינה ב"כ המאשימה כי הוא היה לכאורה "מוכן להפעלה". עוד יש להזכיר לחומרה כי מדובר בנשק שאך זה נגנב מידי בעליו, וכבר הגיע לידי של נאשם 1, אשר נשא אותו ברכב בשעת לילה מאוחרת, כשהוא מוסתר בשקיק, והכל בסיועו של נאשם 2.

באשר **למדיניות הענישה הנוהגת** בעבירה של נשיאת אקדח טעון, הרי שקיימת פסיקה ענפה המבהירה כי דינם של המורשעים בה להישלח, אלא במקרים חריגים ביותר, לתקופת מאסר ממשית מאחורי סורג ובריה, ואפרט:

בע"פ 2564/19 **אזברגה נ' מ"י** (18.7.19), נקבע בבית המשפט המחוזי **מתחם ענישה שנע בין 12 ל-40 חודשי מאסר בפועל**, בגין נשיאת אקדח ומחסנית תואמת, שנרכשו זמן קצר קודם לכן על ידי המערער וחברו, ברכב בו נסעו יחדיו. הנאשם, בחור צעיר ללא עבר פלילי, אשר הודה במיוחס לו נדון ל-**16 חודשי מאסר בפועל**, ובית המשפט העליון דחה את הערעור שהגיש.

בע"פ 4215/18 **ח'טיב נ' מ"י** (8.7.18), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בעבירות של נשיאת נשק ותחמושת. הנאשם שהה בסמטה סמוכה לחצר ביתו, כשהוא נושא על גופו אקדח טעון בארבעה כדורים. נקבע **מתחם ענישה הנע בין 15 ל-36 חודשי מאסר בפועל**, והנאשם נדון ל-**15 חודשי מאסר בפועל**.

בע"פ 3877/16 **ג'באלי נ' מ"י** (17.11.16), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בעבירה של נשיאת נשק. בעקבות סכסוך בין הנאשם לבין אחר, קבעו השניים להיפגש לשם יישוב הסכסוך. הנאשם הגיע למקום המפגש כשהוא נושא עמו ברכב אקדח גנוב טעון במחסנית שהכילה כדורים. כשהגיע למקום המפגש, החביא את האקדח במכנסיו, וכשנעצר על ידי שוטרים, שהגיעו למקום השליך את האקדח. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם עונש הולם שבין 24 ל-48 חודשי מאסר בפועל**. הנאשם, בעל עבר פלילי מכביד, נדון ל-**34 חודשי מאסר בפועל**.

בע"פ 5765/20 **אבו בכר נ' מ"י** (22.03.21) נסעו המערערים ברכב ובו נשאו והובילו שני אקדחים, שבכל אקדח מחסנית מלאה. כאשר סימנו להם שוטרים לעצור, המשיך הנהג בנסיעה קצרה ולאחר שעצר את הרכב יצא חברו מהרכב, רץ אל חצר בית סמוך והשליך שם את האקדחים והמחסניות. על אף העדר עבר פלילי, הטיל בית המשפט על כל אחד מהם **18 חודשי מאסר בפועל**, והערעור שהגישו לבית המשפט העליון נדחה.

בע"פ 545/20 **פלוני נ' מ"י** (3.5.21), נדחה ערעורו של המערער שהורשע בעבירות נשיאה, הובלה והחזקה בנשק. המערער, בעל עבר נקי, נתפס נוהג כשהוא מוביל ומחזיק אקדח חצי אוטומטי טעון במחסנית ריקה וכן מוביל, נושא ומחזיק 50 כדורים בקוטר 9 מ"מ על גופו. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם ענישה הנע בין 10 ל-24 חודשי מאסר בפועל**, וגזר עליו **12 חודשי מאסר בפועל** לצד ענישה נלווית, תוך שהתחשב בכך שהאקדח לא היה תקין. בית המשפט העליון לא התערב בגזר הדין, וציין כי העונש שנגזר על הנאשם הוא על הצד המקל.

בע"פ 2141/21 **חניני נ' מ"י** (27.05.21) הצטייד המערער באקדח אוויר, אשר בוצעו בו שינויים שמאפשרים ירי של תחמושת בקליבר 7.65 מ"מ וכן בכדורים תואמים. הוא נתפס בחצר קרובה לביתו בשעת לילה מאוחרת, כשהוא נושא את האקדח על גופו ובתוכו ארבעה כדורים. הוא נדון, בין היתר, ל-**20 חודשי מאסר בפועל**. וערעורו על חומרת העונש נדחה.

בע"פ 2892/13 **עודתאללה נ' מי** (29.09.13) הורשע המערער, צעיר בן 25, ללא עבר פלילי, בכך שנתפס נוהג ברכב ובו אקדח ומחסנית ריקה מכדורים. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם ענישה שבין שנה לשלוש שנים**, וגזר עליו **21 חודשי מאסר בפועל**. הערעור על העונש נדחה.

בע"פ 3156/11 **זראיעה נ' מ"י** (21.02.12) הסליק הנאשם ברכב בו נסע, אקדח, מחסנית טעונה בכדורי 9 מ"מ וקופסאות עם כדורים דומים. לנאשם הרשעה קודמת יחידה מתחום אחר. בית המשפט המחוזי גזר עליו **24 חודשי מאסר בפועל**. הערעור על חומרת העונש נדחה.

על יסוד נתונים אלה קבעתי בחודשים האחרונים מספר פעמים מתחמי ענישה המבטאים את יסודות החומרה של עבירת נשיאת האקדח כשלעצמה, ללא שימוש פלילי נוסף כלשהו בנשק. מתחמים אלה נעו סביב 13 - 14 חודשי מאסר ברף התחתון של המתחם, ועד 36 חודשים ברף העליון. ראו למשל גזרי הדין בתיקים הבאים: ת"פ 33544-04-20 **מ"י נ' פריג'** (5.10.21), ת"פ 40410-04-21 **מ"י נ' אלטורי** (1.11.21), ת"פ 19463-05-21 **מ"י נ' קשוע** (2.11.21).

הסנגורים המלומדים הציגו מטעמם מספר פסקי דין, אשר על בסיסם מבקשים הם לקבוע מתחם מקל מעט יותר מזה המצטייר מהפסיקה הרבה שהובאה לעיל, אך עיון באותן החלטות אינו מוביל לטעמי אל המסקנה המבוקשת על ידם, ובמרבית המקרים העונש המקל שהוטל הנו תולדה של שיקולי שיקום וסטייה לקולה מהמתחם שנקבע, אשר מצוי באותה הסביבה העונשית שהוצגה לעיל.

כך למשל הציג ב"כ נאשם 1 את גזר הדין בת"פ (חיפה) 63018-05-18 **מ"י נ' מחאמיד ואח'** (24.10.19), בו הורשע הנאשם בכך שנשא בצוותא עם אחר, עת נסעו ברכב, שני כלי נשק ארוכים טעונים ומחסנית נוספת עם 28 כדורים של M16. הוסכם כי מדובר בנשיאה קצרה בשביל עפר ולא מעבר לכך. בית המשפט קבע **מתחם ענישה הנע בין 18 ל-36 חודשי מאסר בפועל** ובהתחשב בגילו הצעיר, העדר עבר פלילי, המלצת שירות המבחן ובעונש שנגזר על הנאשם האחר, סטה בית המשפט מהמתחם משיקולי שיקום והשית על הנאשם **9 חודשי מאסר לנשיאה בעבודות שירות**.

כאלה היו פני הדברים גם בע"פ 4945/13 **מ"י נגד סלימאן** (19.1.14), שם הורשע המשיב, בין היתר, בעבירות של רכישה, החזקה, נשיאה והובלת נשק ותחמושת, ביחס לתת מקלע מסוג "קרל גוסטב" ומחסנית עם כדורים שנתפסו בתא המטען ברכבו. בבית המשפט העליון נקבע מפורשות כי העבירות לא נבעו מרקע עברייני טהור וכי אינן מצויות ברף העליון של החומרה, ובכל זאת נקבע כי המתחם המקל שנקבע בבית המשפט המחוזי אינו יכול לעמוד וכי **מתחם העונש צריך לנוע בין 12 ל-36 חודשי מאסר**. בית המשפט העליון לא התערב בענישה לגופה, **6 חודשי מאסר בעבודות שירות**, אשר הוטלו תוך סטייה לקולה מהמתחם מטעמי שיקום. דברים דומים יש לומר על גזר הדין בת"פ (חיפה) 54432-02-17 **מ"י נ' אמיר עיסא** (23.11.17), שם הורשע הנאשם, בעבירות של החזקה ונשיאת אקדח ו-7 כדורים. גם שם נקבע מתחם ענישה שכל תחומיו מחייבים מאסר מאחורי סורג וברית, **10 עד 30 חודשי מאסר בפועל**, ועל הנאשם, צעיר בן 21, נעדר עבר פלילי, הוטלו, מטעמי שיקום, **6 חודשי מאסר בעבודות שירות**.

ב"כ נאשם 2 הפנה מצדו לשני פסקי דין מחוזיים בהם הוטלו עונשי מאסר בעבודות שירות על נאשמים שהורשעו בעבירת סיוע לנשיאת נשק. בת"פ (מרכז) 8290-04-15 **מ"י נ' אבו קשק** (9.6.16), נדון, בין היתר, עניינו של נאשם 3, שהורשע בסיוע לנשיאת נשק, בכך שנסע ברכב שבו ישב נאשם נוסף, אשר נשא אקדח טעון, ובשלב מסוים אף ירה באמצעותו 6 כדורים. הוסכם על הצדדים כי לנאשם 3 נודע לראשונה על דבר קיומו של האקדח רק לאחר הירי, ולו עצמו לא היה כל חלק בירי. הסיוע שהעניק בא לידי ביטוי בהימלטות המשותפת מהמקום. נקבע בעניינו **מתחם הנע בין**

5 ל-10 חודשי מאסר, והוטלו 6 חודשים שירוצו בעבודות שירות. בת"פ (חיפה) 37083-11-14 מ"י נ' עיסאוי ואח' (13.12.15), סייע נאשם 1 לנאשם 2 לשאת נשק מאולתר מסוג "קרל גוסטב", בכך שנהג ברכב בעוד הנאשם 2 יושב לצידו ונושא את הנשק. נקבע **מתחם של 7 עד 30 חודשי מאסר בפועל, ועל נאשם 1 הוטלו 6 חודשי מאסר בעבודות שירות.**

בשים לב לכל האמור לעיל, נוכח נסיבות ביצוע העבירה, מדיניות הענישה הנוהגת וטיבה ועצמתה של הפגיעה בערכים החברתיים, אני סבור כי לצד מעשיו של נאשם 1 יש לקבוע **מתחם עונש הולם הנע בין 14 ל-36 חודשי מאסר בפועל**, ולצד מעשיו של נאשם 2, כמסייע, יש לקבוע **מתחם עונש הולם הנע בין 7 ל-18 חודשי מאסר בפועל**, לצד מאסר על תנאי וקנס.

משנקבע מתחם העונש ההולם יש לאתר את העונש המתאים לכל אחד מהנאשמים בגדר המתחם שנקבע בעניינו, וזאת בהתחשב בנסיבותיו של הנאשם, בעברו ובדפוסיו. עוד יש לשקול, במקרים המתאימים, את האפשרות לסטות לקולה מהמתחם מטעמי שיקום.

באשר לנאשם 1, הרי שמדובר בבחור צעיר, כבן 28, נשוי ואב לשני ילדים קטנים, אשר הודה, נטל אחריות וחסך זמן ציבורי. עוד עומדת לזכותו העובדה כי השכיל לפנות מיוזמתו לטיפול פסיכולוגי פרטני, במסגרתו רכש כלים להתנהגות אחראית ונורמטיבית. שירות המבחן התרשם כי הוא מביע רצון לשינוי וניכר כי הוא מצוי בתחילתו של הליך טיפולי ומבטא הכרה ראשונית בנוגע לביצוע העבירה ולמאפייניו ודפוסיו העומדים ברקע לביצועה. על רקע זה המליץ שירות המבחן להטיל עליו צו מבחן ולבחון התאמתו לנשיאת מאסר בעבודות שירות.

אציין כי אינני מקל ראש כלל ועיקר בניסיון טיפולי זה ובמוטיבציה שמביע הנאשם לשינוי דרכיו, אך דומני כי בנסיבות העניין אין בכך די על מנת להצדיק סטייה כלשהי לקולה ממתחם העונש ההולם, וזאת ממספר סיבות. ראשית, אין מדובר בהסתבכותו הראשונה של הנאשם בפלילים, ובעברו הרשעה בעבירות נשק, הצתה ואלימות, אשר בוצעו על רקע ביטחוני, ובעטין כבר נשא הנאשם עונש מאסר משמעותי למשך 28 חודשים. מדובר אמנם באירועים ישנים באופן יחסי, אשר התרחשו לפני כעשור, אך ברי כי אין להתייחס אל הנאשם כאל אדם שעברו נקי, וקיומה של הרשעה קודמת מעין זו מצדיק דרך כלל מיקום העונש במעלה המתחם, הרחק מהרף התחתון שלו. שנית, מתעוררים בעניינו של הנאשם גורמי סיכון משמעותיים, אשר באו לידי ביטוי נרחב בתסקירים שהוגשו. מעבר לאותה הרשעה קודמת, התייחס שירות המבחן גם לכך שהנאשם מתקשה להתנתק מהעולם העברייני, מתקשה להכיר באחריותו לעבירה ולהציג תמונה מלאה של נסיבות מעשיו, משליך את אחריותו על שאר המעורבים ומתקשה לזהות ולהתבונן בדפוסיו אשר הובילו לביצוע העבירה. על רקע זה אף לא גובשה המלצה טיפולית במסגרת שירות המבחן, והטיפול היחיד שננקט היה אותו טיפול פסיכולוגי פרטי. שלישית, באשר לאותו טיפול, הרי שעל פי המסמך שהוצג, ע/4, מדובר היה בטיפול פרטני קצר מועד, אשר התפרס על פני כחצי שנה בלבד, ודומה כי אין מדובר בטיפול מקיף בעל השלכות עמוקות וארוכות טווח, כנדרש במקרה זה. לבסוף, התרשמות שירות המבחן היא כאמור ממי שנמצא אך "בתחילתו" של הליך טיפולי ומבטא הכרה "ראשונית" בלבד בקשייו. ודוק, תמונת מצב זו ניתנה בתסקיר המשלים, בסמוך למועד סיום הטיפול אצל המטפלת הפרטית, ומאז לא חלה ממילא כל הטבה במצבו של הנאשם.

כידוע, לצד המוטיבציה הטיפולית והתועלות שהופקו, יש לבחון באיזה שלב של ההליך השיקומי מצוי הנאשם, ולסטות ממתחם הענישה ההולם רק במקרים נדירים שבהם קיימים סיכויי שיקום מובהקים המצדיקים, בבחינת יוצא מן הכלל, לסטות ממתחם הענישה ההולם (ראו: ע"פ 5936/13 פלוני נ' מ"י, פסקה 6 (14.1.2015); ע"פ 3927/16 מ"י נ' בר-זיו, פסקה 21 (23.2.2017) ע"פ 1229/19 סלומינסקי נ' מ"י (1.7.19)). עניינו של נאשם 1 אינו עומד במבחנים אלה, עליהם יש להקפיד באופן מיוחד כאשר מדובר בעבירות חמורות שפגיעתן בציבור קשה, כדוגמת עבירות הנשק.

באשר לנאשם 2, הרי שבנסיבות רגילות, אלמלא המגבלה העונשית שהותוותה בהסדר הטיעון, היה מקום למקם את עונשו בחלק העליון של המתחם שנקבע ולהטיל עליו עונש חמור מזה שלו עתרה המאשימה. למעט ההודאה והחיסכון בזמן הציבורי הכרוך בה מתקשה אני למצוא נתונים המצדיקים הקלה. לחובת הנאשם עבר פלילי מכביד במגוון רחב של עבירות, לרבות עבירות ביטחוניות, עבירות נשק, ועבירות מרמה רבות. לאורך השנים נשא הנאשם בשל כך מספר תקופות מאסר, חלקן לפרקי זמן ארוכים. נכון הדבר כי בעשור שקדם להסתבכותו בעבירה הנוכחית חלה התמתנות מסוימת במידת מעורבותו בפלילים, אך גיליון ההרשעות הקודמות מלמד כי גם לאחר ביצוע העבירה הנוכחית לא למד הנאשם כל לקח ולא הורתע, ובחודש אפריל 2021 היה מעורב בעבירות נשק נוספות ובעבירת התפרעות נידון עקב כך בחודש נובמבר האחרון לעונש של 6 חודשי מאסר בפועל, וזאת במקביל לניהולו של ההליך הנוכחי. גם תסקירי שירות המבחן מציינים תמונה שלילית של מי שהפנים דפוסים אלימים ועברייניים ואינו בשל להליכי טיפול ושיקום. לפיכך, לא גובשה בעניינו המלצה טיפולי ושירות המבחן אף המליץ באופן חריג על ענישה מוחשית ומרתיעה.

בשים לב לכל האמור לעיל, אני סבור כי ראוי לכבד את הסדר הטיעון שגובש ולהימנע ממיצוי הדין עם הנאשמים, אך אין כל הצדקה להעניק להם כל הקלה נוספת מעבר לזו המגולמת ברף העליון של הסדר הטיעון שגובש. לגבי כל אחד מהנאשמים קיימת הצדקה לגזירת הדין בתוך מתחם העונש ההולם, ובמיקום המצוי במעלה המתחם, ולא בקרבת הרף התחתון שנקבע. לפיכך, עתירת המאשימה מתונה מלכתחילה ואין בה משום מיצוי הדין עם הנאשמים. אציין כי אני ער לכך שהסדר הטיעון גובש על רקע קשיים ראייתיים, ועל כן אין באמור לעיל כדי לבקר את הטיעון העונשי המתון שגובש במסגרת ההסדר, אך כפי שהזכיר אך לאחרונה בית המשפט העליון ברע"פ 1807/22 פלוני נ' מ"י (16.3.22): **"במקרים בהם נערך הסדר טיעון, ההסדר גופו משקלל את ערכם של הקשיים הראייתיים בעיני הצדדים, בין אם בדרך של שינוי עובדות כתב האישום - כבענייננו, ובין אם בדרך של טווח ענישה אשר נקבע בידי הצדדים. ממילא, לאחר שהמבקש הודה בעובדות כתב האישום המתוקן במסגרת הסדר הטיעון, אין מקום לשוב ולהתחשב בקשיים הראייתיים בשנית במסגרת גזירת עונשו (ע"פ 2562/10 באדיר נ' מדינת ישראל (2.4.2012))."**

לאור האמור, אכבד את ההסדר על דרך של אימוץ הרף העליון של טווח הענישה שהוצע על ידי הצדדים, וזאת לצד ענישה משלימה מתחייבת בדמות מאסר מותנה וקנס כספי.

אני גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:

נאשם 1:

עמוד 10

1. מאסר בפועל למשך 17 חודשים, בניכוי ימי המעצר מיום 27.11.19 עד יום 4.2.20.
2. 10 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא כי במשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר לא יעבור הנאשם עבירת נשק מסוג פשע.
3. 5 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא כי במשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר לא יעבור הנאשם עבירת נשק מסוג עוון.
4. קנס בסך 5,000 ₪ או 40 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בתוך 90 יום.

נאשם 2:

1. מאסר בפועל למשך 9 חודשים, בניכוי ימי המעצר מיום 27.11.19 עד יום 27.1.20.
2. 10 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא כי במשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר לא יעבור הנאשם עבירת נשק מסוג פשע.
3. 5 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא כי במשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר לא יעבור הנאשם עבירת נשק מסוג עוון.
4. קנס בסך 2,500 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בתוך 90 יום.

הנשק - יושמד.

העתק יועבר לשירות המבחן.

זכות ערעור בתוך 45 ימים.

ניתן היום, ט' אייר תשפ"ב, 10 מאי 2022, במעמד הצדדים.

